

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6927/2557

พลตำรวจเอกเสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส โฆษกของ พลตำรวจโทอัศวิน ขวัญเมือง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 167, ป.วิ.พ. มาตรา 131, ป.วิ.อ. มาตรา 40, ป.วิ.พ. มาตรา 18, ป.วิ.พ. มาตรา 151, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 326, ป.อ. มาตรา 328, ป.อ. มาตรา 332, พ.ร.บ.จัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. 2550 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คดีอยู่ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง ศาลชั้นต้นก็ต้องพิจารณาว่าคดีโจทก์มีมูลพอที่จะประทับฟ้องหรือไม่ แต่เมื่อศาลเห็นว่าการกระทำของจำเลยไม่มีมูลเป็นความผิดก็ชอบที่จะวินิจฉัยและพิพากษายกฟ้องไปได้เลยดังที่บัญญัติไว้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 167 ซึ่งศาลชั้นต้นได้ไต่สวนพยานหลักฐานโจทก์แล้ววินิจฉัยการกระทำของจำเลยทั้งหกตามที่โจทก์บรรยายฟ้องอันเป็นประเด็นแห่งคดี โดยเห็นว่าจำเลยทั้งหกไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง คดีโจทก์ไม่มีมูลที่จะฟ้องร้องให้จำเลยทั้งหกรับผิด จึงพิพากษายกฟ้องและยกคำขอส่วนแพ่ง จึงเป็นกรณีตาม ป.วิ.พ. มาตรา 131 (2) ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 40 มิใช่คำสั่งไม่รับคำฟ้องตาม ป.วิ.พ. มาตรา 18 ที่จะต้องคืนค่าขึ้นศาลทั้งหมดตาม ป.วิ.พ. มาตรา 151 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งหกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 326, 328, 332 พระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ.2550 มาตรา 4 ให้จำเลยทั้งหกร่วมกันลงพิมพ์โฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดในหนังสือพิมพ์ประชาทรรศน์ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ไทยโพสต์ แนวหน้า บ้านเมือง ผู้จัดการรายวัน คมชัดลึก สยามรัฐ กรุงเทพธุรกิจ ข่าวสด มติชนรายวัน และมติชนรายสัปดาห์ รวมถึงสถานีโทรทัศน์ทุกช่อง และลงบนเว็บไซต์ที่จำเลยทั้งหกได้ร่วมกันหมิ่นประมาทโจทก์ไว้ โดยให้จำเลยทั้งหกเป็นผู้ร่วมกันออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด ให้จำเลยทั้งหกร่วมกันชำระค่าเสียหายเป็นเงิน 100,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีไม่มีมูล พิพากษายกฟ้อง และยกคำขอส่วนแพ่ง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังได้ยุติในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551 นายสมคร นายกรัฐมนตรี มีคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงแก่โจทก์ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 34/2551 คณะกรรมการประกอบด้วย นายชัยเกษม อัยการสูงสุด เป็นประธานกรรมการ นายนิท รong ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ จำเลยที่ 2 เป็นกรรมการ จำเลยที่ 3 เป็นกรรมการและเลขานุการ และในวันเดียวกันนั้นเอง สำนักนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้โจทก์มาปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรี และให้พลตำรวจเอกพัชรวาท รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้รักษาราชการแทน ต่อมาเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2551 สำนักนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้โจทก์ออกจากราชการไว้ก่อน ในระหว่างที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงโจทก์ดำเนินการสอบสวน หนังสือพิมพ์ประชาทรรศน์ ฉบับวันที่ 25 และวันที่ 28 เมษายน 2551 ลงข่าวมีเนื้อความสำคัญ 2 ประการ

ประการแรกว่า ระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระประชวรและเข้ารับรักษาพระวรกายที่โรงพยาบาลศิริราช โจทก์ได้ไปตรวจเยี่ยมกองอำนวยการร่วมเพียงครั้งเดียว ในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2550 ซึ่งเป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินกลับ โจทก์ไม่ได้ไปส่งเสด็จ จำเลยที่ 1 ได้โทรศัพท์มาหานายเวรของโจทก์เพื่อแจ้งเรื่องให้ทราบ แต่ได้รับคำตอบว่า โจทก์ไม่มา ให้จำเลยที่ 1 ถวายความปลอดภัยแทน ประการที่สองว่า ในวันที่ 2 ธันวาคม 2550 ซึ่งเป็นวันสวนสนามและถวายสัตย์ปฏิญาณของสี่เหล่าทัพ แต่โจทก์ไม่มาถวายการอารักขาและรักษาความปลอดภัย แต่กลับไปเปิดสถานบริการนวดเพื่อสุขภาพของเพื่อนที่ถนนพระราม 2 คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า คดีโจทก์มีมูลเป็นความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงจากทางนำสืบของโจทก์ยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 1 มีเจตนาใส่ความหมิ่นประมาทโจทก์ ที่โจทก์ฎีกาข้อต่อมาว่า ศาลล่างทั้งสองไม่คืบค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลชั้นต้นให้แก่โจทก์ ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า แม้คดีอยู่ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง ศาลชั้นต้นก็ต้องพิจารณาว่าคดีโจทก์มีมูลพอที่จะประทับฟ้องไว้หรือไม่ แต่เมื่อศาลเห็นว่ากรกระทำของจำเลยไม่มีมูลเป็นความผิด ก็ชอบที่จะวินิจฉัยและพิพากษายกฟ้องไปได้เลยดังที่บัญญัติไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 167 ซึ่งศาลชั้นต้นได้ไต่สวนพยานหลักฐานโจทก์แล้ววินิจฉัยการกระทำของจำเลยทั้งหกตามที่โจทก์บรรยายไว้ในฟ้องอันเป็นประเด็นแห่งคดี โดยเห็นว่าจำเลยทั้งหกไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง คดีโจทก์ไม่มีมูลที่จะฟ้องร้องให้จำเลยทั้งหกรับผิด จึงพิพากษายกฟ้องและยกคำขอส่วนแพ่ง จึงเป็นกรณีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 131 (2) ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 มิใช่คำสั่งไม่รับคำฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 18 ที่จะต้องคืนค่าขึ้นศาลทั้งหมด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 151 วรรคหนึ่งไม่ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

นุจรินทร์ จันทรพรายศรี · วิวรรต นิยมละมัย · ปกรณ์ มหรรณพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6927/2557>